

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/226/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119355103
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kvietok
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6119355103.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Kvietka a sudcov Mgr. Martina Štubniaka a JUDr. Anny Snopčokovej, v spore žalobcu ALFEX, a.s., so sídlom Zvolenská cesta 5, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 36 035 947, právne zastúpeného JUDr. Ľubomírom Messingerom, advokátom, so sídlom Skuteckého 13, 974 01 Banská Bystrica, proti žalovanému EV-mont, s. r. o., so sídlom Rakytovská cesta 6C, 974 05 Banská Bystrica, IČO: 46 736 417, právne zastúpenému JUDr. Vierou Novákovou, advokátkou, so sídlom Janka Kráľa 7, 974 01 Banská Bystrica, o odporovacej žalobe, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 17C/59/2019-73 z 24. septembra 2019, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu m e n í tak, že žalovanému u k l a d á, aby nenakladal, nezaťažoval a nescudzoval nehnuteľnosti evidované na liste vlastníctva č.W., okres Banská Bystrica, obec Banská Bystrica, katastrálne územie Banská Bystrica ako parcely registra „C“, parcela číslo XXXX/XX o výmere 153 m² - zastavaná plocha a nádvorie, parcela číslo XXXX/XX o výmere 258 m² - zastavaná plocha a nádvorie a stavba súpisné číslo XXXX, nebytová prevádzková budova umiestnená na parcele číslo XXXX/XX, a to až do právoplatného skončenia konania vo veci vedenej na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 17C/59/2019.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Banská Bystrica (ďalej aj „okresný súd“, alebo „súd prvej inštancie“, resp. „prvoinštančný súd“) odvolaním napadnutým uznesením návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

2. Prvoinštančný súd svoje rozhodnutie zdôvodnil primárne aplikáciou ust. § 325 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a tým, že pokiaľ žalobca v súvislosti s podanou žalobou o určenie, že je voči nemu neúčinná kúpna zmluva uzatvorená medzi P. J. ako predávajúcim a žalovaným ako kupujúcim, ktorej právne účinky vkladu nastali dňa 13. 07. 2019 a ktorej predmetom bol prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam vedeným na LV č. XXXX okres, obec a k. ú. Banská Bystrica ako pozemky C-KN parc. č. XXXX/XX a č. XXXX/XX a stavba súp. č. XXXX nebytová prevádzková budova na parcele č. XXXX/XX (ďalej len „sporné nehnuteľnosti“), žiadal nariadiť neodkladné opatrenie, ktorým sa žalovanému uloží, aby s týmito nehnuteľnosťami nenakladal, nezaťažoval ich a nescudzoval, bol jeho návrh na neodkladné opatrenie nedôvodným, pretože hoc aj žalovaný nadobudol vlastnícke právo k sporným nehnuteľnostiam uvedenou kúpnu zmluvou, pri nariadení neodkladného opatrenia požadovaného charakteru bolo nevyhnutné, aby žalobca osvedčil dôvody zakladajúce dôvodnú obavu z ohrozenia exekúcie v podobe rizika prevodu sporných nehnuteľností. Žalobca neuviedol, na základe akých faktických alebo právnych úkonov žalovaného má takúto obavu a svoje tvrdenia o možnej manipulácii do budúca ničím nepodložil. Nebolo možné nariadiť neodkladné opatrenie len z dôvodu, že dlžník a žalovaný sú blízke osoby, ktoré môžu ovplyvniť ďalšie prevody sporných nehnuteľností. Požadované neodkladné opatrenie by neprimerane zasiahlo do práv žalovaného ako vlastníka nehnuteľností, pričom ust. § 42b ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka upravuje zákonné nároky žalobcu voči žalovanému, či ďalším vlastníkom nehnuteľností v prípade ich prevodov. Okrem toho je

možné nariadiť neodkladné opatrenie iba vtedy, ak sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením, ktoré by v tomto prípade bolo spôsobilé odvrátiť tvrdené ohrozenie exekúcie a bolo by vo vzťahu k vlastníctvu žalovaného menej invazívne.

3. V zákonnej lehote podal proti uzneseniu odvolanie žalobca. Žiadal napadnuté uznesenie zmeniť a požadované neodkladné opatrenie nariadiť.

4. Svoje odvolanie ťažiskovo založil na tom, že miera dôkazného bremena, ktorou ho zaťažil okresný súd prevyšuje mieru nevyhnutnú pre osvedčenie obavy z ohrozenia exekúcie. Vysvetlil, že v návrhu popísal celkom konkrétne skutočnosti o tom, že povinný P. J. ako jeho dlžník previedol na žalovaného sporné nehnuteľnosti po rozhodnutí Krajského súdu v Banskej Bystrici a tesne pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie a že jediný spoločník a jeden z konateľov žalovaného G.. F. Q. je zároveň manželom dlžníkovej dcéry G.. U. Q., rod. J.. To potvrdzuje, že povinný P. J. si žalovaného nevybral náhodne, ale cielene s účelom „skrytia“ majetku počas prebiehajúcej exekúcie, pričom v dôsledku podania odporovacej žaloby voči žalovanému možno predpokladať ďalšie nakladanie so spornými nehnuteľnosťami. Nie je pritom v jeho možnostiach získať poznatky o tom, či chce žalovaný naozaj vykonávať ďalšie úkony, je to prakticky možné iba na základe zistenia zmeny vlastníka v katastri nehnuteľností, po ktorom už ale neodkladné opatrenie nemá význam.

5. Poukázal na názor vyjadrený v komentári k Civilnému sporovému poriadku o tom, že postačuje dôvodná obava, či reálna hrozba takýchto úkonov a nemožno navrhovateľa neodkladného opatrenia v štádiu konania o návrhu na neodkladné opatrenie generálne zaťažiť povinnosťou preukázať bezprostredný úmysel dlžníka smerujúci k ohrozeniu exekúcie. Takisto poukázal na rozhodnutia iných odvolacích súdov týkajúce sa problematiky miery osvedčovania skutočností svedčiacich o úkonoch smerujúcich k dispozícii s určitým majetkom a dodal, že ak žalovaný nemá v úmysle sporné nehnuteľnosti previesť, nebude mať voči nemu nariadené neodkladné opatrenie žiadne faktické obmedzujúce účinky.

6. Žalobca záverom zhrnul, že preukázal a osvedčil, že povinný P. J. sa zbavuje svojho majetku, že povinný a žalovaný sú blízke osoby, čo konštatoval vo svojom odôvodnení aj súd prvej inštancie a že preukázanie úmyslu, či konkrétnych úkonov žalovaného nie je od neho spravodlivé požadovať. Dodal, že zabezpečovacie opatrenie podľa ust. § 343 CSP by nebolo na mieste, keďže žalovaný nie je jeho dlžníkom, jeho dlžníkom je povinný P. J..

7. Odvolací súd následne postupujúc v zmysle ust. § 329 ods. 1 druhej vety CSP doručil žalovanému návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia, napadnuté uznesenie okresného súdu ako aj odvolanie spolu s výzvou, aby sa k týmto v určenej trojdňovej lehote vyjadril.

8. Žalovaný vo svojom vyjadrení žiadal uznesenie okresného súdu potvrdiť a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania.

9. Napadnuté uznesenie označil za vecne správne, pretože podľa neho prvoinštančný súd správne aplikoval dotknuté ustanovenia CSP upravujúce inštitút neodkladných opatrení. Z nich vyplýva, že neodkladné opatrenie je na mieste nariadiť v prípade potreby neodkladnej úpravy pomerov, alebo v prípade obavy o ohrozenie exekúcie a pokiaľ vzhľadom na krátku lehotu rozhodovania bez nariadenia pojednávania, bez výsluchov a vyjadrenia protistrany je dôležitým obsah samotného návrhu na neodkladné opatrenie, je na navrhovateľovi, aby opísal skutočnosti odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov, či obavu z ohrozenia exekúcie. Toto žalobca nesplnil, v návrhu neosvedčil, že by sa on (žalovaný) zbavoval majetku alebo že by mal takýto úmysel. Návrh na neodkladné opatrenie zdôvodnil len jedinou vetou a tak okresný súd správne rozhodol, že takéto tvrdenie je pre nariadenie neodkladného opatrenia nepostačujúce.

10. Žalovaný ďalej prehlásil, že sporné nehnuteľnosti kúpil za účelom vykonávania podnikateľskej činnosti a nemá v úmysle ich scudzit'. Vyjadrenia žalobcu v žalobe a v odvolaní označil za nepravdivé, konkrétne uviedol, že o kúpu prejavil záujem ešte v minulosti, keď P. J. naznačil, že chce ukončiť podnikateľskú činnosť z dôvodu nepriaznivého zdravotného stavu. Kúpna zmluva nebola uzavretá dňa 12. 07. 2019 ako uvádza žalobca, ale dňa 21. 06. 2019 a predchádzali jej dlhodobé rokovania. Návrh na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností bol podaný dňa 25. 06. 2019 a povolený bol dňa 13. 07. 2019 a teda nie hneď deň po podaní návrhu a napokon poukazujúc na rozsudok Krajského

súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 41Cob/26/2019 tvrdil, že tento bol vyhlásený dňa 26. 06. 2019, doručený povinnému resp. jeho právnomu zástupcovi dňa 02. 08. 2019 a z toho vyplýva, že záväzok P. J. voči žalobcovi v čase uzavretia kúpnej zmluvy neexistoval a menovaný sa o ňom dozvedel až doručením rozsudku krajského súdu meniaceho rozsudok okresného súdu, ktorým bola žaloba žalobcu pôvodne zamietnutá.

11. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), vec preskúmal v rozsahu určenom ustanoveniami § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario a odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 388 CSP zmenil, pretože neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 387 CSP), ani na jeho zrušenie (§ 389 CSP). Uznesenie prvoinštančného súdu bolo potrebné zmeniť z dôvodu, že prvoinštančný súd použil síce správnu právnu úpravu, ale jej obsah nesprávne vyložil a v dôsledku toho aj nesprávne aplikoval na zistený skutkový stav veci.

12. Súd prvej inštancie nerozhodol správne, pokiaľ zamietol návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia vychádzajúc v zásade z toho, že žalobca dostatočným spôsobom neosvedčil svoje (podľa okresného súdu subjektívne) obavy z takých právnych úkonov žalovaného, ktorými by mal tento nakladať so spornými nehnuteľnosťami nadobudnutými od dlžníka žalobcu P. J..

13. V prvom rade je potrebné zdôrazniť, že ust. § 325 ods. 1 CSP, na ktoré správne poukázal aj prvoinštančný súd, rozlišuje dva dôvody, ktoré môžu viesť k nariadeniu neodkladného opatrenia. Sú nimi buď potreba bezodkladnej úpravy pomerov strán sporu alebo obava, že exekúcia bude ohrozená.

14. Z rozhodnutia okresného súdu implicitne vyplýva, že vychádzajúc zo žalobcových tvrdení sa (správne) zaoberal druhým spomínaným dôvodom na základe čoho dospel k záveru, že ak žalobca neosvedčil také chystané, či realizované úkony žalovaného vo vzťahu k sporným nehnuteľnostiam, neosvedčil tým objektívne obavy z ohrozenia exekúcie. Odvolací súd sa s tým nestotožňuje, pretože okresný súd mylne vychádzal z toho, že úkony takéhoto charakteru musia byť realizované (pripravované) len zo strany žalovaného, hoc v danom prípade sa v súvislosti so žiadaným neodkladným opatrením jedná o odporovaciu žalobu (§ 42a a nasl. Občianskeho zákonníka) smerujúcu už voči nadobúdateľovi majetku (žalovanému), z ktorého by inak bola, resp. mala byť uspokojená pohľadávka žalobcu ako veriteľa. Inými slovami, okresný súd si neuvedomil, že obavu z ohrozenia exekúcie iniciovanej žalobcom netreba posudzovať vo vzťahu k prípadným úkonom žalovaného ako nadobúdateľa sporných nehnuteľností, ale vo vzťahu k tomu, či dlžník urobil také úkony, či choval sa tak, že to objektívne môže v konečnom dôsledku ohroziť exekúciu smerujúcu k vymoženiu pohľadávky žalobcu.

15. Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 41Cob/26/2019-551 zo dňa 26. 06. 2019 (vykonateľným dňa 06. 08. 2019) bol zmenený rozsudok prvoinštančného súdu tak, že P. J. (v postavení žalovaného v predmetnom spore) bola uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 58.521,82 Eur s príslušenstvom (ako aj náhradu trov konania). V nadväznosti na toto súdne rozhodnutie žalobca cestou svojho právneho zástupcu najskôr listom zo dňa 01. 08. 2019 vyzval P. J. na splnenie povinnosti v zmysle uvedeného rozsudku krajského súdu s upozornením, že inak bude dlžná suma vymáhaná v exekučnom konaní a hneď následne na podklade rozhodnutia krajského súdu podal voči povinnému návrh na vykonanie exekúcie, ktorá je vedená na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 7Ek/1283/2019.

16. Povinný P. J. odpovedal žalobcovi listom zo dňa 19. 08. 2019 takým spôsobom, že mu síce bol doručený list obsahujúci výzvu na úhradu sumy 54.033,56 Eur s príslušenstvom, avšak nie je v jeho schopnostiach a možnostiach uvedenú sumu zaplatiť, pričom daný nárok považuje za sporný. Uviedol, že po doručení rozhodnutia dňa 02. 08. 2019 sa dozvedel, že bolo zmenené rozhodnutie okresného súdu, ktoré bolo predtým v jeho prospech a preto „Toto rozhodnutie KS BB považujem za sporné.“

17. Žalobca k návrhu doložil tiež výpis z LV č. XXXX k. ú. Banská Bystrica, podľa ktorého je žalovaný vlastníkom sporných nehnuteľností na základe kúpnej zmluvy zavkladovanej pod č. V 3826/2019 dňa 12. 07. 2019 a k týmto je v časti C listu vlastníctva zapísané záložné právo pre pohľadávku spoločnosti QMS Slovakia, s. r. o., so sídlom Janka Kráľa 1, Banská Bystrica na základe zmluvy, ktorej vklad bol povolený dňa 17. 07. 2019.

18. Vzhľadom na uvedené odvolací súd potom konštatuje, že pokiaľ žalovaný ani vo svojom vyjadrení nespochybnil to, že medzi ním a dlžníkom P. J. existujú (žalobcom uvádzané) pomerne blízke rodinné, príbuzenské väzby, boli naplnené podmienky ust. § 325 ods. 1 CSP na poskytnutie súdnej ochrany žalobcovi vo forme neodkladného opatrenia smerujúceho k úspešnému priebehu navrhutej exekúcie.

19. Žalobca dostatočne osvedčil objektívne danú obavu zo zmarenia exekúcie voči jeho dlžníkovi P. J.. Vyplýva to predovšetkým z písomného vyjadrenia menovaného, že jednoducho nemá z čoho uspokojiť pohľadávku žalobcu, hoci pomerne krátko predtým previedol svoje nehnuteľnosti žalovanému evidentne vediac (ako strana žalovaná v konaní) o prebiehajúcom spore so žalobcom. Ak teda v krátkej časovej súvislosti pred rozhodnutím odvolacieho súdu povinný dlžník disponoval so svojimi nehnuteľnosťami, z ktorých by prípadne bolo možné uspokojiť pohľadávku žalobcu, tak práve v tom spočíva nielenže obava, ale aj reálne vzniknuté ohrozenie úspešnosti exekúcie smerujúcej k uspokojeniu pohľadávky žalobcu. V tejto súvislosti je nutné okresnému súdu vytknúť, že sa nijakým spôsobom nezaoberal (z rozhodnutia to nevyplýva) listom dlžníka P. J., ktorý sám podal informáciu o tom, že nie je schopný uhradiť žalobcovi súdnym rozhodnutím právoplatne priznanú sumu. Okresný súd len všeobecne poukázal na podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia, ale dostatočne nezahodnotil v tomto prípade existujúcu situáciu založenú na dlžníkom samým deklarovanej nemožnosti, resp. nechote splniť si súdnym rozhodnutím uloženú povinnosť, čomu predchádzal prevod nehnuteľností na právnickú osobu (a aj zriadenie záložného práva na nehnuteľnosti) s jemu blízkym personálnym „substrátom“. Nebolo za tohto stavu potrebné, aby žalobca ešte osvedčoval, existenciu resp. úmysel takých úkonov zo strany žalovaného, ktoré by smerovali k nakladaniu s nadobudnutými nehnuteľnosťami získanými v krátkom časovom období predchádzajúcom rozhodnutiu o priznaní pohľadávky žalobcovi. Úplne stačilo, že ako dôkaz o ohrození exekúcie žalobca predložil vyjadrenie samotného jeho dlžníka, pretože ako už odvolací súd uviedol vyššie, smerodajné pre posúdenie ohrozenia exekúcie bolo v tomto prípade konanie samotného dlžníka, ktorý sa zbavil svojho majetku a nie žalovaného ako jeho nadobúdateľa.

20. V tomto štádiu konania neboli pre rozhodnutie o (ne)nariadení neodkladného opatrenia relevantnými vyjadrenia žalovaného, že kúpna zmluva bola výsledkom dlhodobých rokovaní, že nebola uzavretá dňa 12. 07. 2019 ale už dňa 21. 06. 2019 a že vklad vlastníckeho práva v jeho prospech bol povolený dňa 13. 07. 2019. Jednak tieto okolnosti bude treba zhodnotiť v rámci konania o veci samej a jednak vôbec nespochybňujú vyššie popísané skutočnosti, v ktorých naplnení videl odvolací súd potrebu nariadenia neodkladného opatrenia.

21. Odvolací súd už potom len dodáva, že je nesprávnym názor žalovaného, že v čase uzavretia kúpnej zmluvy záväzok dlžníka voči žalobcovi neexistoval, rozhodnutie tunajšieho krajského súdu zo dňa 26. 06. 2019 len deklarovalo už prv existujúci záväzok dlžníka, rozhodnutie krajského súdu malo len deklaratórny (nie konštitutívny) charakter a navyše z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR publikovaného v zbierke rozhodnutí súdov pod č. R 63/2004 možno vyvodiť, že pre aplikáciu ustanovenia § 42a Občianskeho zákonníka je podstatným preukázateľný a objektívne daný dôvod na úspešnú odporovateľnosť právneho úkonu, aj keď veriteľ v čase uzatvárania takéhoto úkonu nebol s dlžníkom (darcom) v právnom vzťahu, ak takýto svoj nárok veriteľ uplatnil v lehote troch rokov od uzavretia odporovateľného právneho úkonu a je objektívne preukázané, že osoba, ktorá mala prospech z právneho úkonu, takýto úmysel za daných okolností pri náležitej starostlivosti musela poznať.

22. Preto odvolací súd dospel k záveru, že v zmysle ust. § 325 ods. 1 a § 325 ods. 2 písm. c) CSP je potrebné nariadiť neodkladné opatrenie v žalobcom navrhovanom znení, čo viedlo podľa ust. § 388 CSP k zmene napadnutého uznesenia okresného súdu, ktorým tento zamietol návrh žalobcu.

23. Nariadený rozsah neodkladného opatrenia je primeraný sledovanému legitímnemu účelu (ochranou pred neúspechom exekúcie) a nariadeným neodkladným opatrením nevznikne žalovanému žiadna zásadná ujma, pretože jeho súčasný právny aj faktický vzťah k sporným nehnuteľnostiam sa nezmení. Ak je pravdivé jeho tvrdenie vo vyjadrení k odvolaniu, že nehnuteľnosti nemá v úmysle scudzovať, tak nariadené neodkladné opatrenie ho žiadnym spôsobom neobmedzí vo výkone svojho vlastníckeho práva. Naopak, žalobcovi dáva garanciu, že v priebehu konania vo veci samej nedôjde k scudzeniu nehnuteľností, prípadne k ich (ďalšiemu) faktickému alebo právnomu zaťaženiu. Nariadené neodkladné opatrenie má pritom priamu väzbu na konanie vo veci samej, v ktorom sa žalobca domáha určenia neúčinnosti kúpnej zmluvy, ktorou došlo k prevodu sporných nehnuteľností. Napokon odvolací súd

poznamenáva, že nebolo v prejednávacom prípade prípustné zabezpečovacie opatrenie podľa ust. § 343 CSP, pretože toto má smerovať voči dlžníkovi (ktorým v tomto prípade žalovaný nie je).

24. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).